

minno ja pārrast teie ennese sūddame peāle ja tunnistage siis selle sure hulga rahva ees ilma kaw-waluseta, tōe-melega, felle sūdda hirmo ja ahhas-tusse pārrast ennam peksab, kās minno sūdda woi teie sūdda? minna tahhan rōmoga ja rahhoga omma kalli Ónnisteggia sees, felle siisse ma ollen kindlaste usknud, siit ilmaast ārralahkuda!'' — Stohtomoistia, fest juttust üsna ehmatand, ei teādnud, mis selle peāle waštada, kāskiš pu-pinnu põllemä sūta, aga andis sedda kāsko kartlikko heālega, et ful olli funda, et temmale surem ahhaštus olli kui selle mar-trile (kannajale). —

„Keik kes tahtwad jummalakartlikult ellada Kristusse Jesuse sees, neid peab fa taffakiusata!'' — 2. Tim. 3. p. 12. j.

Kas ful ep olle suggogi halle meel üh-he waese rummala Judiga?

Paljo on neid riști-innimessi Ma peāl leida, kes neid Judid wāgga põlgawad, unnuštades et fa nende hulgas paljo ausad ja helded innimessed leida on. (Kes teile neid siin tōestete sündinud ašjad luggeda annab, woib teile fa omma ennese ello-suggust sedva tōega tunnistada, et temma woeral maal, peālegi raskeste haige, Judide kāest suurt abbi on leid-

nud, kes saggedaſte tedda kāsid haige wodi peāl katsumas, ja mōndasuggust kallid road ja joma-aiad temmale tōid, mis sellel tarvis lähwad, kes pitka ja raēke haigusses feik omma iħho-rammo on kautanud; nemmad fa uškūid temmale mōnda sadda rubla rahha lainuks, nenda et temma praegogī weel, et sedda aega ful jo liggi 40 aastad on, Jummalat sūddamest tānnab, kes sellamal hādda ja sōa aial sesuggusi helded innimesſi temma jure satis). Pealegi ei tohhi meie mitte unnuštada, et se mitte meie tō ja teggeminne ep olle, kās sūnnime Juda woi riști-rahva usso sees, waid se on Jummalal tahtminne, ja kuida meie tohikkime sedda rahwast alwaks pibdada ja põlgada, felle seast meie tallis Ónnisteggia isse, lihha poolt on sündinud.

— Weel wimaks meie ei tohhi fa sellepārrast Judameest mitte põlgada, et neile fa se aeg peab kātte joudma, et nemmad önsaks teggewa riști-usso pole hoidwad. Kuulgem siis mis firjad meile ühhest Judide mehhest juttustawad. — Londoni linnas ellas üks wāgga riktaš Judide mees omma abbikasa ja üh-he ainsa lapsega, ühhe wāgga wišaka tūtrega kes iggaühhe mele pārrast olli, temma wōttis kātte ja läks seālt ülle merre kaugele male Amerika ellama. Tee peāl surri temma naesterahwas ārra ja temmale ei jānud muud keddagi seltisks kui temma armas tūttar, felle üleskašwatamissēks temma paljo